



**KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN  
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN**

**ZAAK P. G. t. NV BITES EUROPE**

(dossier nr. 2011/014)

BESLISSING  
nr. 2011/017

30 augustus 2011



## **In de zaak van P. G. tegen NV Bites Europe,**

De Vlaamse Regulator voor de Media (kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,  
Mevr L. D'HAENENS, *ondervoorzitter*,  
Dhr H. BLOEMEN,  
Mevr D. DE POOT,  
Mevr N. BALDUCK,  
Mevr F. FIERS,  
Mevr B. NIELANDT  
Dhr L. HELLIN,  
Dhr R. OTTEN,  
Dhr H. VAN HUMBEEK,  
Dhr M. VAN NIEUWENBORGH,  
Dhr D. VOORHOOF, *leden*,

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 30 augustus 2011,  
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

### **FEITEN EN PROCEDURE**

1. Met een aangetekende brief van 12 mei 2011, ontvangen door de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) op 13 mei 2011, dient de heer P. G. een klacht in tegen de NV Bites Europe, met maatschappelijke zetel Bloemenstraat 32 te 1000 Brussel.

De klacht heeft betrekking op het programma 'True Blood' dat werd uitgezonden op zondag 1 mei 2011 omstreeks 18u20 op het omroepprogramma Acht.

In het programma worden volgens de klager beelden getoond van een vastgeketende man in een kerker tussen afgehakte ledematen en dode lichamen met overal bloedsporen.

De klager voert aan dat het bedoelde programma niet geschikt is om in de vooravond te tonen waardoor jonge kinderen geconfronteerd worden met deze bijzonder levensechte gruwelijke beelden. Hij geeft aan dat de kinderen, die die dag bij hem waren, de beelden heel akelig vonden.

2. Met een aangetekende brief van 6 juni 2011, ontvangen door de VRM op 7 juni 2011, heeft de NV Bites Europe gereageerd op de voornoemde klacht.

3. De partijen worden op 21 juni 2011 gehoord door de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de VRM. De klager verschijnt in persoon. De NV Bites Europe wordt vertegenwoordigd door Dirk van Empten, Vincent Loozen en Koenraad Deridder.

## TOEPASSELIJKE REGELS

4. Artikel 42 van het decreet betreffende radio-omroep en televisie van 27 maart 2009 (hierna: het Mediadecreet) luidt als volgt:

*“Lineaire televisieomroeporganisaties mogen geen programma's uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, met name programma's waarin pornografische scènes of beelden van nodeloos geweld voorkomen.*

*Deze bepaling geldt ook voor andere programma's die schade kunnen toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen, tenzij door de keuze van het tijdstip van uitzending of door technische maatregelen wordt gewaarborgd dat minderjarigen in het verzorgingsgebied of zendgebied de uitzendingen normaliter niet zullen zien of beluisteren.*

*Als dergelijke programma's ongecodeerd worden uitgezonden, moeten ze voorafgegaan worden door een akoestische waarschuwing of moeten ze gedurende de hele uitzending herkenbaar zijn aan een visueel symbool.*

*De bepalingen van het eerste en het tweede lid gelden ook voor aankondigingen van programma's die uitgezonden worden door lineaire televisieomroeporganisaties.”*

### **Beoordeling**

#### *5. Over de ontvankelijkheid van de klacht*

In toepassing van artikel 218, § 3, van het Mediadecreet doet de kamer voor onpartijdigheid en de bescherming van minderjarigen van de Vlaamse Regulator voor de Media uitspraak over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van o.a. artikel 42 van het Mediadecreet.

Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet bepaalt dat een klacht op straffe van onontvankelijkheid uiterlijk de vijftiende dag na datum van de uitzending van het programma moet ingediend zijn door eenieder die blijkt geeft van een benadeling of een belang.

De termijn binnen dewelke de klacht diende te worden ingediend, werd door P.G. gerespecteerd.

Op de hoorzitting verklaart P. G. dat de kinderen, die op de dag van uitzending van het bedoelde programma bij hem waren, familieleden zijn, waarover hij geregeld het toezicht heeft. De leeftijd van de kinderen ligt tussen vijf en acht jaar. Hieruit volgt dat P. G. blijk geeft van het vereiste belang.

De Kamer beoordeelt de klacht ontvankelijk.

#### *6. Over de gegrondheid van de klacht*

6.1. De NV Bites Europe is van oordeel de bepalingen van artikel 42 van het Mediadecreet niet te hebben overtreden.

De omroeporganisatie wijst er op dat de programma's van het omroepprogramma Acht enkel digitaal worden uitgezonden. De programma's zijn enkel te bekijken door het gebruik van een decoder, die toelaat maatregelen te treffen die waarborgen dat minderjarigen niet kunnen kijken naar voor hen ongeschikte programma's. Bites Europe stuurt voor elk programma een leeftijdscode mee in de programmagegevens die ze aanlevert bij MagnetMedia, het bedrijf dat de EPG-data beheert voor Belgacom en Telenet.

De NV Bites Europe bezorgt aan de Kamer een screenshot van het XML-bestand dat werd aangeleverd aan MagnetMedia, het bedrijf dat voor Telenet en Belgacom de EPG-data beheert. Hieruit blijkt dat voor het programma 'True Blood' de leeftijdscode "Adult>17" werd meegestuurd.

Volgens de NV Bites Europe blijkt hieruit dat de nodige technische maatregelen werden genomen die minderjarigen kunnen beschermen. Mits een juiste instelling van de decoder was het immers perfect mogelijk om het programma 'True Blood' af te schermen van minderjarigen, op om het even welk uur dat dit werd uitgezonden. Uit de klacht van P. G. maakt de NV Bites Europe op dat deze vermoedelijk niet op de hoogte was van deze mogelijkheid.

De NV Bites Europe merkt tevens op dat het vertonen van bloederige scènes eigen is aan een serie over vampieren. De omroeporganisatie voert aan dat gezien de onrealistische setting het ook voor minderjarigen duidelijk moet zijn dat het gaat om "fantasy". Zij is dan ook van mening dat de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen hierdoor niet ernstig kan worden aangetast.

De NV Bites Europe wijst er nog op dat het aanbod van Acht gericht is op volwassenen en dat uit onderzoek blijkt dat kinderen op quasi geen enkel ogenblik kijken naar de zender.

6.2. Noch uit de klacht, noch uit de inhoud van de op zondag 1 mei 2011 uitgezonden aflevering van 'True Blood' blijkt dat het een programma betreft dat de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen *ernstig* zou kunnen aantasten, zoals bedoeld in artikel 42, eerste lid, van het Mediadecreet. Voor dergelijke programma's geldt trouwens een absoluut uitzendverbod. De klacht vermeldt met name het ongepaste uitzenduur, nl. de programmering in de vooravond, op een moment dat kinderen nog televisie kijken. Omdat de klacht geen betrekking heeft op een *ernstige* aantasting van de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen dient evenmin toepassing te worden gemaakt van artikel 180, tweede lid van het Mediadecreet, volgens hetwelk de dienstenverdelers ertoe gehouden zijn alle redelijke technische maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de toegang van minderjarigen tot omroepdiensten met dit soort programma's, beperkt kan worden of dat hun aanbod dergelijke diensten niet bevat.

Voor de beoordeling van de voorliggende klacht dient de toetsing derhalve te gebeuren op basis van de bepaling van artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet. Om een inbreuk op deze bepaling vast te stellen, is het voldoende dat er aangetoond wordt dat het programma schade kan toebrengen aan de fysieke, mentale of zedelijke ontwikkeling van de minderjarige. Tenzij dus mocht blijken dat door de keuze van het tijdstip van uitzending of door technische maatregelen gewaarborgd is dat minderjarigen in het verzorgingsgebied of zendgebied de uitzendingen normaliter niet zullen zien of beluisteren.

Het verbod tot het uitzenden van de in artikel 42 van het Mediadecreet bedoelde programma's richt zich tot de lineaire televisieomroeporganisaties. Het verbod geldt niet wanneer de televisieomroeporganisaties door de keuze van tijdstip van uitzending of door technische maatregelen waarborgen dat minderjarigen de uitzendingen normaliter niet kunnen zien of beluisteren. Het niet of niet voldoende waarborgen door de televisieomroeporganisaties van deze modaliteiten inzake tijdstip van uitzenduur of technische maatregelen, impliceert een inbreuk op artikel 42 van het Mediadecreet door de betreffende televisieomroeporganisatie.

De Kamer heeft vastgesteld dat in het bewuste programma beelden worden getoond van een vastgeketende man in een kerker, die zich te midden van afgehakte ledematen en dode lichamen probeert te bevrijden. De beelden zijn bijzonder bloederig en komen levensecht over.

De Kamer is van oordeel dat het tonen van dergelijke gruwelijke, angstwekkende of schokkende beelden een negatieve invloed kan hebben op de fysieke, mentale of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen.

De Kamer dient vervolgens na te gaan in hoeverre door de keuze van het tijdstip van uitzending of door technische maatregelen werd gewaarborgd dat minderjarigen de uitzending normaliter niet konden bekijken.

De gehanteerde technische maatregelen bestaan hierin dat door de omroeporganisatie voor elk programma een leeftijdscode wordt meegestuurd in de programmagegevens die worden aangeleverd aan de dienstenverdelers. De dienstenverdelers biedt de kijker dan de mogelijkheid aan om door middel van het gebruik van een 'kinderslot' de toegang tot deze programma's te blokkeren.

Het komt dus aan de kijker/gebruiker toe om zelf door de invoering van een code de toegang van minderjarigen tot bepaalde programma's te belemmeren. Uitzondering hierop zijn de programma's die door de omroeporganisaties de code 18+ hebben meegekregen: deze programma's zijn volgens mededeling van de omroeporganisatie en van dienstenverdelers standaard automatisch geblokkeerd (zie ook artikel 180, tweede lid, van het Mediadecreet).

Uit navraag bij de dienstenverdelers blijkt dat het aantal klanten die gebruik maken van de mogelijkheid om de toegang voor minderjarigen te blokkeren uiterst miniem is. Een van bevraagde dienstenverdelers geeft cijfers die variëren van 0,2% tot 0,9%.

Hieruit kan worden afgeleid dat de grote meerderheid van de bevolking niet op de hoogte is van of in elk geval geen concrete toepassing heeft gemaakt van de mogelijkheid om de toegang tot programma's bedoeld in artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet te blokkeren zodat minderjarigen normaliter deze uitzendingen niet kunnen zien of beluisteren. Bites Europe geeft in zijn verweer zelf aan dat dit vermoedelijk ook het geval is voor de indiener van de klacht.

Uit het voorgaande volgt dat de genomen technische maatregelen door de omroeporganisatie, met name het aan de dienstenverdelers louter meesturen met het programma van een leeftijdscode, geen waarborg, in de zin van artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet, biedt, dat minderjarigen het bedoelde programma normaliter niet kunnen bekijken. Ook uit de voorliggende klacht blijkt dat minderjarigen het betreffende programma hebben kunnen bekijken.

De omroeporganisatie had dus, op een uur waarop een breed publiek kan bereikt worden - het programma werd op zondag om 18.20u uitgezonden -, de nodige voorzorgen moeten nemen om geen leeftijdsinadequate beelden uit te zenden die schade kunnen toebrengen aan de fysieke, mentale of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen. Aangezien de omroeporganisatie wel op dit tijdstip in de vroege avond de bedoelde beelden heeft uitgezonden, had deze via technische maatregelen moeten waarborgen dat minderjarigen dit programma normaliter niet konden bekijken. Uit de vaststellingen blijkt dat aan deze voorwaarde niet is voldaan.

Hieruit volgt dat de bepalingen van artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet niet werden nageleefd en dat m.n. door de betreffende omroeporganisatie een inbreuk is gepleegd op de verbodsbepaling in dit artikel.

De Kamer neemt akte van het gegeven dat de NV Bites Europe het bedoelde programma de leeftijdscode "Adult>17" heeft meegegeven en dit aan de dienstenverdelers heeft meegedeeld. De omroeporganisatie geeft tevens aan te willen meewerken aan een informatiecampagne om de technische beveiligingsmaatregelen in functie van de toepassing van artikel 42 van het Mediadecreet meer bekendheid te verlenen.

Als gevolg van deze elementen zijn er redenen om, naast de vaststelling van de inbreuk, geen sanctie op te leggen aan de NV Bites Europe.

## **OM DEZE REDENEN, DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA**

Verklaart de klacht van de heer P. G. ontvankelijk en gegrond.

Zegt dat er redenen zijn om voor de vastgestelde inbreuk op artikel 42, tweede lid, van het Mediadecreet, geen sanctie op te leggen aan de NV Bites Europe.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 30 augustus 2011.

M. VAN LOKEREN  
griffier

J. KAMOEN  
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.